

ציודה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

ל"ג בעומר תש"פ

גליון מס' 1

ילדים יקרים!

אנחנו עוסקים בתורתו והוא ממליץ עלינו לדבר ישועה ורחמים.

ספור מיוחד ביותר יש בזהר הקדוש על תלמידו החשוב של רשב"י, רבי יצחק, שפגש ברחוב העיר בעני מסכן. הושיט העני את ידו ובקול עצוב בקש "אולי כבודו יכול לעזור לי, אולי יש לה עבדתי 'מעה' (מטבע קטן) כדי להחיות את נפשי ואת נפש משפחתי בכפר לחם?". רבי יצחק האיר לו פנים תוך שהחל לפשפש בכיסו. מצא 'חצי מעה' בלבד. התנצל רבי יצחק על שאינו יכול לעזור יותר. העני שמח על ההתייחסות הנעימה, ואפלו אמר "לא נורא, לי יש חצי, והרב הביא לי חצי. יחד, ב'מעה' שלם אקנה כפר לחם למשפחתי..."

השנה לא נוכל לעלות למרון. גם מדורות אש שכונתיות ומשפחתיות לא נוכל לבנות השנה. כה רוצה ה'.

אה התורה של רבי שמעון בר יוחאי מאירה ויוקדת תמיד, ואותה צריכים תמיד ללמד. רבי שמעון אמר לתלמידיו "בני, שנו מדותי!" (גיטין ס"ז). רשב"י מפרש שהכונה שהוא אומר להם ללמד את תורתו. אה אפשר גם לפרש "מדותי" את ההנהגות שלי ואת הליכותי. ולא רק 'לספר' אלא כמו שהוא עצמו אומר "שנו", כלומר - למדו! התבוננו בספורים, קחו מהם דרך חיים! בפרט שרשב"י הוא שמלמדנו "כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דוכבות בקבר" -

ילדים יקרים, אמרנו כבר שאין אנו 'מספרים ספורים' בלבד, אלא 'לומדים ספורים'. מה אנו לומדים כאן? יהודי שהולך בדרך רבותיו, שותה בצמא את דבריהם ומקבל מהם הדרך מעשית והשקפתית, זכות הצדיק תעמד לו להושיעו בשעת צרה. אף לעתים לא די בזכות הצדיק. הצדיק מושיט לעברנו יד, כביכול, אף אין אנחנו ראויים וזכאים לתפס בידו המשטת... רק הזכות הגדולה של הצדקה, גמילות החסדים ועזרה לזולת, היא שמסיעת ברגע האמת לקרב אותנו לזכויות של הצדיקים!

רבי יצחק עצמו אדם גדול היה. רבו התנא האלקי רשב"י ענק בענקים היה. אף דוקא ה'חצי מעה' שהעניק לעני - היא שהצילה את חייו!

בלילה חלם רבי יצחק חלום נורא ומפחיד. הוא רואה את עצמו טובע בים סוער כשהוא נזרק בין הגלים ואינו מצליח להציל את נפשו! והנה, הוא רואה את רבו הנערץ, רשב"י הקדוש, עומד בשפת הים, קורא לעברו ומושיט לו יד להצלה! אף המרחק רב מדי. רבי יצחק אינו מצליח לתפס ביד רבו... נלחם הוא בכל כחו אף הים חזק ממנו... ואז, לפתע, נצבת מולו הדמות של העני, אותו פגש ברחוב, שאת נפשו ואת נפש משפחתו החיה. העני תופס בידו האחת את רבי יצחק, ובידו השנייה את רשב"י, מקרב ומחבר ביניהם, עד שרשב"י מצליח למשות את רבי יצחק ולהעלותו ליבשה! התעורר רבי יצחק מחלום זה, וקרא את הפסוק "אשרי משכיל אל דל, ביום רעה ימלטהו ה'!".

בדרך החידה

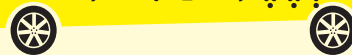

• בתם 12 שנים במערה עמד אליהו הנביא בחוץ והכריז "מי יאמר לרבי שמעון שהקיסר מת והגזרה בטלה". למה לא אמר להם בעצמם?

• יש ענין להכין אכל משבח יותר לכבוד שבת. לרשב"י היה במערה רק עץ חרובים. יש לכם רעיון איה קיים זאת?
• איה למד רשב"י את תלמידיו כי שזכר למוד התורה שמור לנו לעולם הבא?

שלחו לנו למייל zaida@kerenh.org.il או לפקס. 03-8004455 ומי שקלע לתשובות הנכונות - נפרסם את השם שלו עם הפתרון בעלון הבא.

בדרך החנוכה

מהעולם החיצוני. דבר זה מזכיר לנו קצת את התקופה שלנו, תקופת ה'קורונה'! איננו יכולים לשהות בבתי הכנסת ובבתי המדרש,

בתחלה התחבאו רשב"י ור' אלעזר בנו בבית המדרש, אף כאשר גברה הגזרה ולא יכלו עוד להיות בבית המדרש ברחו למערה, שם למדו 13 שנה, מבדדים

להתקשרות והתחברות אמיצה עם בנו, רבי אלעזר. אותו לקח עמו, למרות שלא עליו הייתה גזרה. גם אנחנו מנצלים את תקופת הנגיף שנכתה עלינו רח"ל, לתפלה חמה 'ממעמקים', ולחבור למודי ונפשי עם הורינו היקרים! סגנון חיים מקדש שימשיך להיות נחלתנו אי"ה גם כאשר נצא במהרה, שה' ישמע וצקתנו אבינו מלכנו, מנע מגפה מנחלתה!

ונאלצים להיות מבדדים... אבל דוקא למוד זה קדש אותם והעלה אותם לפסגות תורניות!
"במערת צורים שעמדת - שם קנית הודך והדרה!". וכי עמד? והלא ישב ולמד! אלא, עמידה היא מכנוי התפלה. כאשר יהודי מתפלל לבד, בבדידות, דוקא תפלה זו מרוממת אותו ומגעת עד כסא הכבוד! זאת ועוד: רשב"י נצל את התקופה

בדרך רבותינו

הרמ"א ספר הכל בו, המהרי"ל, ספר האשכול, תרומת הדשן, אור זרוע, מהרי"ק, מהרי"ו, הרוקח, הסמ"ק, הסמ"ג ועוד. לעתים מביא הוא את המנהג הנהוג באשכנז. לפעמים בהנהגותיו פלל לא חולק על השלחן ערוך אלא מבאר, מסביר או מרחיב את דבריו.
נהוג לכנות את הגהות הרמ"א בשם "המפה", לומר כביכול פרש מפה על השלחן הערוך, מקור שם זה הוא בדברי הרמ"א עצמו בהקדמתו לשלחן ערוך.
הרמ"א נפטר לפני 448 שנים ביום י"ח באייר - ל"ג בעמר ה'של"ב בקראקא, ונקבר בצמוד לבית הכנסת שלו בעיר.

הרמ"א רבי משה איסרליש הידוע בכינוי הרמ"א היה גדול פוסקי אשכנז.
הרמ"א הסמך לרבנות כבר בגיל שלש עשרה, וכהן פרב וראש ישיבה שהקים בעיר קרקוב (קראקא), בה נמצא עד היום בית הכנסת הרמ"א.
הרמ"א החל בכתיבת חבור תמציתי שייסכם את ההלכות היוצאות מהטור שהיה ספר ההלכות הנפוץ בזמנו. אולם משהגיע לאירופה השלחן-ערוך של רבי יוסף קארו, גנז את תכניתו ולא המשיך בכתיבת ספרו. תחת זאת החליט לכתב הגהות לשלחן ערוך המתאימות לפסקי חכמי אשכנז כגון רש"י, בעלי התוספות,

הידעת...?

'עד' חמשים יום - 'ולא עד בכלל'. ומנין למדו זאת?
בפרשת ראה כתוב "שבעה שבעת תספר לה מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות". ושם לא מזכר כלל המספר חמשים, אלא רק שבעה שבעות (שבע

בספירת העמר סופרים 49 ימים ומה כונת התורה 'תספרו חמשים יום'?
בפרשת אמר נאמר "עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה" וחו"ל דרשו שיש לספר

כפול שבע = 49).

בספרי הדרוש נאמר שבכל זאת התורה הזכירה את יום החמשים, ללמד כי הקדשה צריכה להמשיך, תקון המדות של 49 ימי העמר ממשיך גם הלאה 'למחרת...!'

• ב'פסח שני' מציינים הלולא של רבי מאיר בעל הנס. למה זכה להקרא פה?

לאחר חרבן בית המקדש שלטו הרומאים בארץ ישראל והציקו מאוד ליהודים, ובעקר ללומדי התורה. בת משפחה של רבי מאיר, יתומה, הייתה כלואה בכלא הרומאי. רבי מאיר שחד את השומר לאפשר לה לברח בלילה...

השומר חשש לחייו. אמר לו רבי מאיר "אם חלילה תקלע לסכנה, תתפלל 'אלקא דמאיר - ענני!'" ואכן, כאשר הרומאים רצו להעניש ולתלות את השומר על שהעלים-עין מבריחתה, העלוהו לגרדום, כרכו חבל סביב צוארו, ואזי קרא בקול גדול "אלקא דמאיר, ענני!". החבל נקרע, הגרדום קרס, והוא הצליח לברח... הייתם פעם בבקר של רבי מאיר בעל הנס?

• למה מציינים את הלולת רשב"י ב'ל'ג בעמר על ידי מדורות ועל ידי ירית חץ בקשת?

נוהגים להדליק מדורות לכבוד התנא האלקי רשב"י. לא חלילה מדורות מנגל או 'קומיץ', אלא מין 'נר נשמה ענק'.

כתב הגה"ק ה'בני יששכר' כי זה לכבוד ספר הזהר שחבר, ספר "המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו והוא מאיר לנו בגלותנו". עוד דרשו כי זה לזכר האש שירדה והקיפה את ביתו של רשב"י ביום הסתלקותו, כפי שמספר בזהר.

התורה מלמדת כי כאשר יש חלילה חרון אף ה' בעולם והוא חושב להביא מבול, הוא מעלה את אות הקשת, ושבועתו לנח כי לא יביא עוד מבול בעולם. הגמרא אומרת כי בדורות של צדיקים אין חרון אף ה' בעולם, כמו בדור של חזקיהו מלך יהודה והדור של רשב"י, ובאמת לא נראתה קשת כל ימיהם. לזכר פה נהגו לירות בחץ וקשת ביום זה.

• מה הקשר בין 'קרן ההסעות' לבין השמחה העולמית ביום ל'ג בעמר?

שמחת ל"ג בעמר אינה על שפסקו תלמידי רבי עקיבא למות בלבד, אלא גם על שלאחר מותם ירד רבי עקיבא לדרום וקבץ תלמידים חדשים והתחיל אתם בלמוד התורה, עד שהעולם התורני חזר לפרח ולהאיר בקדשה וטהרה.

גם בקרן ההסעות משתדלים בכל עת להגיע לנקודות חדשות, לישובים נוספים, הן על ידי הבאת תלמידים משם לבתי הספר של החנוה העצמאי בהסעות איכותיות מארגנות, והן בפעילות אברכים ומדריכים, ממש כמו רבי עקיבא שעבר ממקום למקום להפיץ ולהרבות אור תורה!

בעלון הבא נקדיש מדור מיוחד לספורים מרגשים שלכם, הקוראים, שקשורים לקרן ההסעות. מחכים לכם במייל: zaida@kerenh.org.il או לפקס. 03-8004455

רוצים את העלון אצלכם?

שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ד 5-804-659-95 התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדדים פלוס" בדחבי הארץ